

Υπάρχουν μικρά και μεγάλα αμαρτήματα; (Μέγας Βασίλειος)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο: [filoumenos.com](#)

Φωτο: [.filoumenos.com](#)

1. Πρώτα πρέπει να γνωρίζουμε ότι αυτή τη διαφορά ανάμεσα στα αμαρτήματα δεν είναι δυνατόν να τη βρούμε μέσα στην Καινή Διαθήκη. Γιατί όλα τα αμαρτήματα καταδικάζονται εξίσου γιατί ο Κύριος είπε ότι: «Καθένας που πράττει επίμονα την αμαρτία είναι δούλος της αμαρτίας», και «ο λόγος τον οποίον κήρυξα, αυτός θα δικάσει τον αμετανόητο αμαρτωλό κατά την ημέρα της κρίσεως». Ο δε Ιωάννης ο Βαπτιστής διακήρυξε ότι: «Εκείνος που δεν πιστεύει στον Υιό, δεν θα δει την ευτυχισμένη ζωή, αλλά η οργή του Θεού θα μένει διαρκώς επάνω του». Η απείθεια δε εδώ δεν δέχεται την απειλή, επειδή είναι χειρότερη από άλλα αμαρτήματα, αλλά γιατί είναι παρακοή. Γενικά δε, εάν μας επιτρέπεται να διακρίνουμε τα αμαρτήματα σε μικρά και μεγάλα, έπρεπε να αποδειχτεί αναντίρρητα για κάθε άνθρωπο ότι είναι μεγάλο εκείνο που εξουσιάζει τον καθένα, και μικρό εκείνο που ο καθένας εξουσιάζει· όπως ακριβώς και στους αθλητές ο μεν νικητής είναι ο ισχυρότερος, εκείνος δε που νικήθηκε είναι ασθενέστερος εκείνου που επικράτησε, όποιος κι αν είναι. Πρέπει λοιπόν στην περίπτωση κάθε ανθρώπου που πράττει οποιοδήποτε αμάρτημα, να τηρούμε την εντολή του Κυρίου που είπε: «Εάν φταίξει σε σένα ο αδελφός σου, πήγαινε και υπόδειξέ του το σφάλμα του ιδιαιτέ-ρως. Εάν σε ακούσει και μετανοήσει, κέρδισες τον αδελφό σου· εάν όμως δεν σε ακούσει, τότε πάρε μαζί σου ένα ακόμη ή δύο μάρτυρες και κάνε του την παρατήρηση, ώστε να επιβεβαιωθεί η αλήθεια με την κατάθεση δύο ή τριών μαρτύρων. Εάν δε παρακούσει και στις συμβουλές των μαρτύρων, πες το γεγονός στην Εκκλησία· εάν δε παρακούσει και την Εκκλησία, ας είναι για σένα όπως ο ειδωλολάτρης και ο τελώνης». Κοντά δε σε όλα αυτά ας τηρείται και ο λόγος του αποστόλου Παύλου: «Γιατί δεν πενήθησατε μάλλον όλοι σας, για να απομακρυνθεί από σας εκείνος που έπραξε αυτή τη φοβερή αμαρτία»;. Γιατί πρέπει η μεγαλοψυχία και η ευσπλαχνία να ακολουθεί την αυστηρότητα.
2. Βγαίνει λοιπόν το συμπέρασμα ότι μας απάτησε η κάκιστη συνήθεια (να διακρίνουμε τα αμαρτήματα σε βαριά και ελαφρά)· άρα αιτία των μεγάλων κακών που έπεσαν επάνω μας υπήρξε η διεστραμμένη παράδοση των

ανθρώπων να αποφεύγει δήθεν ορισμένα αμαρτήματα ως βαριά και να εκλέγει (να θεωρεί) άλλα ως αδιάφορα (ελαφρά). Και ενώ προσποιείται (η παρά-δοση) ότι αγανακτεί υπερβολικά ενα-ντίων ορισμένων αμαρτημάτων όπως είναι, ο φόνος και η μοιχεία και τα παρόμοια, δεν κρίνει άξια ούτε απλής επί τέλους επιπλήξεως; αλλά, όπως ο εκδικητικός θυμός, η κακολογία, η μέθη, η πλεονεξία και άλλα παρόμοια. Όλα αυτά, και σε άλλο χωρίο καταδίκασε ο Απ. Παύ-λος, που είπε στο όνομα του Χριστού τα εξής: «Όσοι πράττουν τέτοια έργα είναι άξιοι θανάτου». Όπου δε ανατρέπεται «κάθε υπερηφάνεια, που εμποδίζει τη γνώση του Θεού», και όπου «κάθε ανθρώπινη επινόηση και σοφιστεία αιχμαλωτίζεται» στην υπακοή του Χριστού και «κάθε παρα-κοή» επίσης τιμωρείται, εκεί τίποτε δεν μένει χωρίς να ανατραπεί, τίποτε χωρίς να τιμωρηθεί, τίποτε δεν μένει έξω από την υπακοή στο Χριστό.

(1.ΕΠΕ 9, 364-366, 2. ΕΠΕ 8, 44-46)